Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582151341-15/fragment/page=0001

~~B. l. I 81~~

1) Biel, Gabriel

nebst 2) – 6)

El 230

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582151341-15/fragment/page=0002

[S. Hieronymus]

3 K 39

Oratio declamatoria de glorioſa beatiſſime dei genitricis virginis Marie aſſumptiõe: edita a beato Hieronymo ad beatã Paulã et Euſtochiũ filiam eius.

[Lipsiae,

Martinus Landsperg,

ca. 1500].

Hain 8576

s. [illegible] [illegible]

Sanctus Hieronymus

([Leipzig 1495:] Martin Landsberg.)

Ogitis me o Paula et Eustochiū imo
charitas xp̄i me cōpellit: qui vobis du-
dum tractatibꝰ loqui ꝯsueueram: vt no
uo loquēdi genere: ſanctis que vobiſcū
degunt virginibꝰ latino vtens eloquio:
exhortationis gracia ſermonem faciam de aſſumptione
beate et glorioſe ſemper virginis marie more eorum qui
declamatorie in eccleſijs ſolent loqui ad populum quod
vtiqꝫ genus docendi necdum attigerā. Sed quia negare
nequeo quicquid iniungitis: nimia veſtra deuinctꝰ di-
lectione: experiar que hortamini affectu infantiū more
balbutientiū: qui quecunqꝫ audierint fari geſtiūt: cum
necdum poſſint ad plenū verba formare. maxime quia
ꝓpter ſimpliciores quaſqꝫ id me depromere compellitis:
vt habeat ſanctum collegiū veſtrū ſermone latino quibꝰ
ſe occupent laudibꝰ eadem die: quibus ne diuinis vacēt
lectionibꝰ preſertim cū et eadem in multis feſtiuitatibus
multoꝝ ſanctoꝝ patrū ſtudia miro cuderint eloquio que
de hac quidem vberiꝰ vbiqꝫ in ſcripturis diuinis predica
ta legunt. Quid enī aliud ſonant euāgelia: niſi dominū
naſcentem ex maria virgine: et omnia eius incrementa
quouſqꝫ fuit in mūdo: dūtaxat diuinis efferūt ꝑconijs
Porro ab exordio ſancti euangelij gabrielem archangelū
colloquentē marie didiciſtis et deinceps reliqua omnia
plenius legiſtis. Ad preſepe quoqꝫ o Paula te teſte nato
puero inter crepūdia noui partꝰ. et querelas neſcij plo
ratus: ꝓfeſcēninis gloria in excelſis deo: et in terra pax

hominibꝰ bone voluntatis multitudinem angeloꝝ can
tantiū audiuiſti: et radiātem ſtellam vidiſti. Paſtoribꝰ
inſuꝑ euāgelizantibꝰ credidiſti. Magos preterea tria de
ferentes munera in viſione beatis oculis ꝯſpexiſti. Ip̄a
eadem munera bn̄ intelligēdo votis omnibꝰ fide deo ob
tuliſti. Nā et cū eiſdem magis deū pueꝝ in preſepio ado
raſti. Sed forte ꝯqueſta me delatorē: ꝙ te ꝓdiderim cla-
mabis Ad qđ ego ſi celatū eſſe volebas teſte ꝯſciēcia: mi-
hi narrare ante preſepiū vbi plurimū lachrymata es: nō
debueras ꝙ vt veꝝ fatear: xp̄i p̄conia: etiā ſi voluero ad
furatꝰ: neqꝫ tuas laudes oīno tacere queo Idcirco tue te
interrogēt filie: q̄s lacte nutris: tu ea melꝰ reſerabis: q̄
neſcio ſi ꝑ ſpeciē aliquā certe aut in ſpiritu vidiſti. Vnde
vos o filie pulſate matrem precibꝰ: pulſate ad oſtiū inui
tantis amici: ſi quō tandem vobis aperiātur que reſera
ta ſunt matri. Verū tamen de his quid plura dicā ꝯ oīa
ſaluatoris geſta et beate marie obſequia: necnō actꝰ vite
ex euāgelio didiciſtis. Et nunc quid ſuꝑeſt vt ab aliquo
doctoꝝ requiratis: de aſſumptione eiuſdem tn̄ beate dei
genitricis: ſemꝑqꝫ virginis marie qualiter aſſumpta eſt
quia veſtra id depoſcit oratio: preſentia abſens ſcribere
vobis curaui que abſentia preſens: vt habeat ſanctū col
legiū veſtꝝ in die tante ſolēnitatis munꝰ latini ſermonis
in quo diſcat tenera infantia lactis experiri dulcedinē:
et de exiguis eximia cogitare. qualiter fauēte deo ꝑ ſingu-
los annos ꝯtra tota hec dies expendat̄ in laudem: et cū
gaudio celebretur: ne forte ſi venerit veſtris in manibus

illud apocryphi de tranſitu eiuſdez virginis: dubia pro
certis recipiatis q̄d multi latinoꝝ pietatis amore ſtudio
legendi chariꝰ amplectūtur: preſertim cū ex his nihil ali-
ud experiri poſſit ꝓ certo niſi ꝙ hodierna die glorioſa mi
grauit a corpore Monſtrat̄ aūt ſepulcrū eius cernētibꝰ
nobis vſq3 ad preſens in vallis ioſaphat medio: que val
lis eſt inter montem ſyon et montē oliueti poſita: quā et
tu o Paula oculis aſpexiſti: vbi in eius honore fabricata
eſt eccleſia miro lapide tabulata: in qua ſepulta fuiſſet:
vt ſcire poteſtis ab omnibꝰ ibidem predicat̄. ſed nunc va
cuum eſſe mauſoleū cernentibꝰ oſtendit̄. hec idcirco di-
xerim: quia multi noſtroꝝ dubitāt vtꝝ aſſumpta fuerit
ſimul cū corpore: an abierit relicto corpore. Quō aūt vel
quo tp̄e aut a quibꝰ ꝑſonis ſanctiſſimū corpꝰ eius inde
ablatū fuerit: vel vbi trāſpoſitū: vtrum ne reſurrexerit
neſcitur: q̄uis nōnulli aſtruere velint eam iam reſuſcita
tam et beata cum xp̄o immortalitate in celeſtibꝰ veſtiri.
Q̄d et de beato Johāne euangeliſta eius miniſtro: cui
virgini a xp̄o virgo cōmiſſa eſt: plurimi aſſeuerāt: quia
in ſepulcro eiꝰ vt fertur: non niſi māna inuenitur q̄d et
ſcaturire cernit̄. Verūtamen quid hoꝝ veriꝰ cenſeat̄ am-
bigimꝰ. Meliꝰ tn̄ deo totū: cui nihil impoſſibile eſt com
mittimꝰ: q̄z vt aliquid temere definire velimus auctori-
tate noſtra: q̄d non ꝓbemus ſicuti et de his quos cū dn̄o
teſte euāgelio reſurrexiſſe credimꝰ. Sed vtꝝ redierint in
puluerē terre certū nō habemꝰ: niſi ꝙ legimꝰ: quia mul-
ta corpa ſanctoꝝ qui dormierāt ſurrexerūt: ac venerūt

in ſanctam ciuitatem ſcꝫ hieruſalem: et apparuerũt mul
tis de. quibꝰ ꝓfecto nõnulli doctoꝝ ſenſerũt etiam: et in
ſuis reliquerũt ſcriptis: ꝙ iam in illis ꝑpetua ſit comple
ta reſurrectio. Fatentur em̃ ꝙ veri teſtes non eſſent: ni
ſi et vera coꝝ eſſet reſurrectio. Vnde ⁊ beatꝰ petrꝰ dixiſſe
legit̃ cũ de dauid loqueret̃ in teſtimoniũ. Et ſepulchꝛũ
inquit eius apud vos eſt: quaſi non ſit auſus dicere: ꝙ
ipſe aut corpus eius apud nos eſt: ſed tm̃ ſepulcꝛũ quo
ꝯditꝰ fuerat hinc aiunt reſurrexiſſe et eum cũ ceteris ſan-
ctis: et ideo vacuum remanſiſſe mauſoleũ: vt nũc beate
marie cernit̃: qđ ſane factũ et de alijs quibuſlibet locis
firmare conantur: ꝙ hi iam cũ xp̃o regnent reſuſcitati
in eterna ſocietate. Qđ quia deo nihil eſt impoſſibile:
nec nos de beata maria virgine factũ abnuimꝰ. quanq̃
ꝓpter cautelam ſalua fide pio magis deſiderio opinari
oporteat: q̃ incõſulte definiri: quod ſine ꝑiculo neſcit̃.
Vnde de his: ex quibꝰ certi ſumꝰ tãtiſper loquamur ad
exhortationem veſtram qualicũqꝫ ſermone: ad edificati-
onem et laudẽ noĩs dei: vt et religio ꝯſeruetur ꝓ famu-
latu: et deuotio augeat̃ ꝓ affectu: quoniã hec eſt virgo
que ſola interemit vniuerſam hereticam prauitatem: ſo
la ſit poſt deũ que nos cõfirmet in omni veritate: ſuiſqꝫ
cõmendet meritis: et precibꝰ auxiliet̃: vt et ipſi digni in
ueniamur in eius laudibꝰ. Qđ ſi queritur poſt aſcenſio
nem dñi quid egerit: vnũ ꝓ certo eſt: q: virgo ſancta cor-
pore ac mente ꝑmã ſit. quã ſane angelus gabriel: ac ſi ce
leſtis paranymphus intactã cuſtodiuit. Et Johãnes

apoſtolus atꝫ euãgeliſta: cui xp̄s eam de cruce cõmiſit: virgo virginem ſeruauit: ſuiſqꝫ ei deſeruiuit obſequiis. nõ ꝙ eximi⁹ ille ſanctoꝝ chor⁹ apoſtoloꝝ deſeruerit eam Inter quos poſt reſurrectionẽ intrans et exiens famliarius ꝯtulit de xp̄i incarnatione: tanto ſiquidem verius: quãto ab initio pleni⁹ ꝑ ſpiritũſanctũ cuncta didicerat: et ꝑſpexerat oculis vniuerſa licet et apoſtoli ꝑ eundẽ ſpiritumſanctũ omnia cognouerint: et in omnem edocti ꝑuenerit veritatẽ. Quã ſane beatam virginem: et ſi omnes venerati ſunt diſcipuli: eiqꝫ famulabãtur affectu dilectionis. Johãnes tamen amplius ac ſpecialius vſqꝫ in finẽ vite: que ſibi cõmiſſam accepit in ſuã quaſi matrem fili⁹: cui benign⁹ magiſter de cruce Mulier inquit ecce fili⁹ tu⁹. Ad diſcipulũ aũt. Ecce mater tua: vt virgo virgini cohereret et deſeruiret officioſiſſime cura adoptionis Nõ em̄ pudiciſſima virginitas alicui diſcipulorum rectius ꝙ̄ virgini cõmendatur: vt eſſet adinuicẽ grata ſocietas: et florid⁹ aſpect⁹: necnõ et venuſt⁹ ꝯuerſandi vernans alternatim pudicitiaꝝ ſplendore decorat⁹ Vna ſiquidem virtus virginitatis in ambob⁹ ſed altera ꝓportio in maria. altera quidem quia fecũdior: ſed ipſa. Ipſa vero: ſed altera: quia ⁊ ſi ipſa eadẽqꝫ incorruptio: tñ fecũditas integritatis longe glorioſior ꝙ̄ virginitatis Idcirco et fecunditas in illa tota deifica eſt: et virginitas. Alioquin nuſqꝫ ſ̄m naturã naſcẽdi virginitas: vbi fecũditas predicat̄: neqꝫ fecũditas: vbi v̄ginitas integra ꝯſeruatur Ideoqꝫ totũ ſuꝑexcellũt de illa que dicũtur: qꝛ

ſuut diuina atqꝫ ineffabilia. Vnde virginitas et fecun-
ditas ꝓlis ſuꝑueniens nouitas eſt: quanqꝫ humanū cer
natur ex carne quod naſcit̄: verumtn̄ et ſi magnificētior
multū virginitas in maria ꝓpter gracie excellentiā: vna
tn̄ integritas carnis: et vna virtꝰ que ad inuicē tanqꝫ co
gnata ſociant̄. hinc qꝫ Johānes: quicquid eſt ꝙ maria
genuit euāgelizādo ſuo cōmēdat eloquio. Verbū inq̄t
in principio erat. et v̄bū erat apud deū et deꝰ erat verbū.
Ipm deū genuit beata et glorioſa virgo maria ex ſe car-
nem factū. Idcirco et virginitas longe ſacratior: et fe-
cūditas vt ita dicam multo ineffabilior: quā ſuo potu
erit ille explicare eloquio. Verūtamen q̄tum virginitas
cognatior virginitati: tanto beatꝰ euāgeliſta ceteris ex-
cellentior et vicinior verbo. Ideo quicquid eſt qđ virgo
genuit: totū ꝓ vt potuit hō ꝑ ſpiritū ſanctū nobis reſera
uit manifeſtiꝰ et docuit. Ceteꝝ ad exemplū hūane vite
ꝯuerſatio eius poſt aſcenſionem xp̄i generaliter cū apo-
ſtolis fuit: quouſqꝫ diſperguntur: ſicut Lucas meminit
dicens: ꝙ regreſſi quidem a monte oliueti hieroſolymā
venerūt: et abſcenderūt in cenaculū vbi manebant Pe-
trus et Johānes. Jacobꝰ et Andreas: Philippꝰ ⁊ Tho
mas Bartholomeꝰ et Matheꝰ. Jacobus alphei et Si-
mon zelotes. et Judas Jacobi. hi omnes inquit erant
ꝑſeuerātes vnanimiter in oratiōe cū mulieribꝰ et maria
matre ieſu et fratribꝰ eius. Ecce ieſu aſcendēte cum qui-
bus virgo vacat in ſchola virtutum. et meditat̄ in lege
mandatoꝝ dei. vt et ipſa ſit forma diſcipline xp̄i. et exem

plum pfectionis virginib9. Conuerſatur aūt cū teſtib9
ſancte reſurrectionis et ipſa teſtis. Conuerſat̄ cū ſena-
torib9 celi intra curiā paradiſi ſub ſpūſancti diſciplina
et magiſterio toti9 diuine maieſtatis. Inuenit̄ prima
beata maria inter primas ſummi regis cohortes. quorū
vita iam nō erat de terris. in quib9 chriſt9 prelibabatur.
ſed de celis. Hinc aſcendiſſe leguntur in cenaculum: in
quo paſcha digniſſime celebrat̄. Ibi quippe manebāt
cū maria matre ieſu. vnanimiter aſpirati in charitate
pſeuerātes in orōne: donec induerent̄ virtute ex alto.
Ceperāt em̄ iam orare: qui dudū cū dn̄o ꝯuerſantes vir
tutib9 et miraculis paſcebant̄. Et bene pſeuerantes in
orōne: nihil heſitātes. donec acciperēt munera ſpūſſan
cti que poſcebāt. Quos et vos o filie imitamini que in
ſchola xp̄i pmanere vouiſtis. pſeuerate in orōnib9 vna-
nimiter viuētes: donec intrare poſſitis gaudia eterne vi
te. quo beata virgo feliciter hodie introiuit: alternātib9
hymnidicis angeloꝝ choris: intra paſcua eterne viridi-
tatis. vbi vna ſocietas ciuiū ſupnoꝝ: vbi dulcis ſolem-
nitas angeloꝝ. vbi poſt labores et erūnas felix et ſuauis
refectio aīaꝝ Hodie glorioſa nāq; ſemp virgo maria ce-
los aſcēdit Rogo gaudete q2 vt ita fatear: ineffabiliter
ſublimata cū xp̄o regnat in eternū. Regina mūdi hodie
de terris et de preſenti ſeculo nequā eripitur. Iteꝝ dico
gaudete: q2 ſecuta de ſua immarceſſibili gloria ad celi iā
pueni t palatiū. Exultate inquā et gaudete: et letetur
oīs orbis. q2 hodie nobis oīb9 eius interuenientib9 me-

ritis ſalus aucta eſt. Vobis quoq; diligentibus eam: ho
nor et virtus vna cū reliquis ſacris virginibus amplior
preſtatur et gratia. Idcirco dilectiſſime letamini et lau-
date. qꝛ ſi deū ore ꝓphetico in ſanctis ſuis laudare iube-
mur: multo magis in hac celebritate beate marie virginis
matris eius oportet cum hymnis et canticis diligenti⁹
extollere: et dignis deo iubilare preconijs ac myſticis ho
nore muneribus Nulli em̄ dubium quin totum ad glo-
riam laudis eius ꝑtineat: quicquid digne genitrici ſue
impenſum fuerit: atq; ſolēniter attributum: ex quo ti-
meo ſatis: et valde ꝑtimeſco: dū veſtris cupio patere pro
fectib⁹ ne forte ſicut improb⁹: ita et indign⁹ laudator in
veniar: ꝓfecto cū nec ſanctitas vel facūdia ſuppeditet:
vt beatam glorioſam virginē mariā digne laudare queā:
qm̄ vt veꝝ fatear: quicquid hūanis dici pōt v̓bis: min⁹
eſt a laude celi: qꝛ diuinis eſt et angelicis excellēci⁹ ꝑdica-
ta et laudata preconijs. A prophetis quidem p̄nūciata:
a patriarchis figuris et enigmatib⁹ p̄ſignata: ab euāge
liſtis exhibita et mōſtrata. Ab angelo venerabiliter atq;
officioſiſſime ſalutata. Preterea qualis et quanta eſſet
ab eodem diuinit⁹ declaratur cū dicitur. Aue maria gra
tia plena dn̄s tecum. benedicta tu in mulierib⁹. Talib⁹
nanq; decebat virginem mariā oppignerari munerib⁹:
vt eſſet gratia plena: que dedit celis gloriā: terris domi-
ni pacem: que refudit fidem gentib⁹: finem vitijs: vite
ordinē: morib⁹ diſciplinā. Et bene angel⁹ ad virginem
mariam mittitur. quia ſemꝑ eſt angelis cognata virgi-

nitas. Profecto in carne preter carnem vivere non ter-
rena vita eſt: ſed celeſtis. Unde in carne angelicam glori-
am acquirere: maius eſt meritum: q̃ꝫ habere. eſſe enim
angelū felicitatis eſt: eſſe vero virginē virtutis: dum hoc
obtinere viribꝰ nititur cū gratia: quod habet angelꝰ ex
natura Utrunqꝫ tamen et eſſe virginem et angelū diuini
muneris eſt officiū: nō humanū Aue inquit gratia ple-
na: et bn̄ plena: quia ceteris ꝑ ꝑtes preſtatᷓ. Marie vͦ ſi-
mul ſe tota infudit plenitudo gratie. hoc quippe eſt qđ
dauid canit: deſcēdet ſicut pluuia in vellus. Vellꝰ itaqꝫ
cū ſit de corpore: neſcit corporis paſſionem. Sic et vir-
ginitas cum ſit in carne neſcit vicia carnis. Celeſtis pla-
ne imber in virgineum vellus placido ſe effudit elapſu:
et tota diuinitatis vnda ſe contulit in carne: quādo ver
bum caro factum eſt. Ac deinde per crucis patibulum
expreſſum terris omnibꝰ pluuiam ſalutis effudit: et ſtil
licidia gratie humanis preſtitit mentibꝰ. Dominus te-
cum inquit mira res: et iam cū virgine erat: qui ad vir-
ginem mittebat angelū: et p̄ceſſit nunciū ſuū deꝰ: ſed a
deo nō receſſit: nec teneri potuit locis: qui oībꝰ habetᷓ in
locis: et totꝰ vbiqꝫ eſt ſine quo nihil totū. ergo verbū pa
tris nunq̃ꝫ a patre diſcedens: homo ꝓprie fieri dignatus
eſt ſecreto ſuo miſterio qđ ipſe nouit: qui quoniam to-
tum ſuſcepit: quod eſt hominis hō totꝰ eſt. et totū acci-
piens qđ dei eſt: oīno aliud q̃ꝫ deus qui natꝰ eſt ex maria
eſſe nō potuit Scit em̄ deus omnia et poteſt. Propterea
quia ita eſt: ſciuit ſe ac potuit in vtero v̄ginis ſine ſui co-

ruptione miſceri atq̃ vniri: vt vnꝰ eſſet xp̄s deꝰ et homo:
vna ꝑſona: vnaq̃ ſubſtātia. Ob qd̄ dei genitrix electa:
et p̄electa iure ab angelo gratia ſalutat̄: et p̄dicatur ple-
na: vere plena: ꝑ quā largo ſancti ſpūs imbre ſupfuſa eſt
oīs creatura. Et ideo ſatis eā deuotiſſime primū ange-
lus venerat̄ et ſalutat. Miratur itaq̃ et ipſe qualis aut
quanta ſit quā ſalutat. nō enī ſimplex (fateor) vel ꝯſue-
ta fuit iſta ſalutatio. ſed omni admiratione digna. Si-
quidem venerationis fuit delatio. Oblatio muneris: fa
mulatꝰ obſequij. q̄ et ſi in ſanctis patribꝰ et ꝓphetis gra
cia fuiſſe credit̄: nō tn̄ eatenus plena. In mariam vero
totiꝰ gratie q̄ eſt in xp̄o eſt: plenitudo venit quanq̃ ali-
ter. Et ideo inquit bn̄dicta tu inter mulieres id eſt plꝰ be
nedicta q̄ omnes mulieres. Ac ꝑ hoc quicquid maledi-
ctionis infuſum eſt ꝑ Euā totū abſtulit benedictio ma
rie. inſuꝑ graciā refudit xp̄s ortus quā nō habuit prius
oīs mūdus. Igitur qd̄ natura nō habuit vſus: neſciuit
ignorauit ratio: mens non capit humana. pauet celū.
ſtupet terra: creatura oīs etiā celeſtis mirat̄: hoc totū eſt
qd̄ ꝑ gabrielē marie diuinitꝰ nunciat̄. ⁊ ꝑ xp̄m adimplet̄.
Qua de cauſa de tali tantaq̃ loqui me dignū fateor. ſed
et puto q̄ nemo ſit qui p̄ſumat: niſi qui quāta ſint que
pandunt̄ penitꝰ ignorat. Tamen ſi ad hoc nemo idone-
us inuenitur: votis omnibꝰ ceſſare non debet etiā qui-
libet peccator a laudibꝰ q̄uis explere nō queat qd̄ ſenti-
tur. Vnde ſermo diuinus cū de peccatore ageret in pſal-
mis ſacrificium inquit laudis honorificabit me: et illic

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-11920154151122-582151341-15/fragment/page=0014

iter eſt: quo oſtendam illi ſalutare dei: ac ſi patenter di-
cat. illic iter eſt laudis ad eternam laudem ſine fine mã-
ſuram: ſed nemo apprehendet illud: niſi ego premõſtra
vero. Propterea chariſſime q: iter ſalutis noſtre in lau-
dib⁹ eſt ſaluatoris: hortor vos: et cõmoneo in hac ſacra
ſolẽnitate genitricis dei marie: nolite ceſſare a laudibus
Quod ſi virgo es: gaude quia meruiſti eſſe et tu: qđ lau
das: tantũ cura vt ſis: que digne laudare poſſis Quod
ſi ꝯtinens et caſta: venerare et lauda: q: nõ aliunde cõ-
ſtat vt poſſis eſſe caſta: q̄ꝫ ex gratia xpi: que fuit pleniſſi
me in maria: quã laudas. Qđ ſi cõiugata certe aut pec-
catrix: nihilomin⁹ ꝯfitere et lauda: qm̄ inde miſericor-
dia omnib⁹ ꝓfluxit et gratia: vt laudẽt. Et quãuis nõ
ſit ſpecioſa laus in ore peccatoris: noli ceſſare: quia in-
de tibi ꝓmittitur venia: vnde et oĩbus vt laudes. Alio-
quin niſi iuxta modũ ingenij noſtri laudare in ſanctis
ſuis ſtudeamus: quomodo eum ſꝫm ꝙ canimus: iuxta
multitudinem magnitudinis eius laudare poterimus?
Omnino quippe pretermittendum non eſt: quod im-
pleturi ſumus quandoqꝫ: ſꝫm ꝙ dicitur: beati qui habi
tant in domo tua domine in ſecula ſeculorum laudabũt
te. Interdũ vero q: immenſus eſt: quod voce nõ poſſu-
mus: nec facundia valemus: exequamur votis: et me-
dullis cordis: quia magnus et bonus atqꝫ immenſus:
tantus ac talis: quantũ et qualem ipſe novit: ore ac ſpi-
ritu ꝯfiteamur ad iuſticiã et ſalutẽ. Hinc rogo oẽs pari-
ter feſtiuitatẽ glorioſe ſemꝑ v̓ginis marie deuotiſſime ce

lebꝛemus: qꝛ Hec eſt dies pꝛeclara: in qua meruit exaltari ſupꝛ choros angeloꝝ: et ꝑuenire vltra q̄ꝫ noſtre humani-tatis eſt natura. Vbi non ſubſtantia tollitur: ſed glo-rie magnitudo monſtratur. cum eleuatur in dexteram patris: vbi xp̄s ꝓ nobis introiuit pontifex fact⁹ in eter-num ad celi palatium Hec eſt inquam dies: in qua vſqꝫ ad thꝛoni celſitudinem intemerata mater et virgo pꝛo-ceſſit: atꝫ in regni ſolio ſublimata poſt xp̄m glorioſa reſe dit. Sic itaqꝫ vbiqꝫ ꝯfidēter ſancta dei canit eccl'ia: qđ de nullo alio ſctōꝝ fas eſt credere: vt vltra angeloꝝ vel arch angeloꝝ merita trā̄ſcēderit: qꝛ et ſimilitudo repꝛomittit̄ ſct̄is veritas nō negat̄: hoc quippe pꝛiuilegiū nō nature eſt. ſed gratie beate virginis marie: de qua natus eſt ip̄e deus et homo. Idcirco et ipſa plus eſt meritis et nō na tura: quam virgo et hō. Vnde et ſi cetere virgines imi-tantur illā̄ vſqꝫ ad ꝯtemptū ꝑtus: et Gabꝛielis noue ſa-lutationis obſequiū: deinceps totū diuinū eſt: qđ opatū eſt in ea teſte angelo qꝛ ſpūſſanctus et virt⁹ altiſſimi ob umbꝛabit te. Ante hoc ip̄m ſane vter⁹ v̄ginis: q̄ꝫuis mū dus: q̄ꝫuis impollut⁹: et alien⁹ a ꝯtagiōe peccati: q̄ꝫuis ſctūs: tn̄ adhuc vilitate humanitatis induit̄: vt ita di-cam. ac ſi lana candidiſſima. ſuoqꝫ colore dealbata: ad quā̄ ſane cū acceſſiſſet ſpūſſanctus: quaſi ip̄a: eademqꝫ lana cū inficit̄ ſanguie cōchiliȷ̄ vel muricis vertit̄ in pur purā̄: verſa eſt et ipſa ſine coitu in matrē: vt non ſit iam ammodo: qđ fuerat. ſed purpura veriſſima: ad indu-mentū et gloriā̄ ſūmi regis diuinitus aptiſſime dedica-

ta. vt nulli deinceps ea vti vſu femineo licuerit niſi deo.
Quippe vt ita loquar: beata et glorioſa virgo maria eo
mō: q̄uis dudū incompabilis eſſet vniuerſis: que ſub ce
lo ſunt v̄ginib⁹. vt decēter poſſet in ſe ſuſcipe diuinita=
tis admixtionē: ſalua vtraq; natura: tn̄ cū gratia replet̄
cū ſpirituſancto pfunditur. cum v̄tute altiſſimi obum=
brat̄: fit p̄cioſior meritis: celſis ſublimior faſtigijs: pul=
chrior ſctitate: glorioſior ſuoꝝ p̄rogatiuis meritoꝝ. ita vt
nullis iam vſib⁹ ſit ipa eadēq; macipanda: niſi diuinis
Vnde o ſanctiſſime v̄gines et ſi imitari oportet tantam
et talem virginem: tan q̄ꝫ preclaram venerari: multū ta=
men ꝯuenit: et vltra angelicā quodāmodo dignitatem
quantū fas eſt: cū gaudio laudib⁹ eam digniſſimis effer
re: que vt dixim⁹. non tenere chriſti p gratiā: ſup cho=
ros angeloꝝ exaltata deuotiſſime hodie predicat̄: quia
preceſſit eā de⁹ et ſaluator noſter ex ea vera fide genitus
ad celeſtia: vt pararet ei ſicut ipſe ſuis repromiſit diſci=
pulis in ethereis manſionib⁹ locū. Hinc quoq; Dauid
propheta olim gratulabundus xp̄o canit A ſummo in=
quit celo egreſſio eius: et occurſus ei⁹ vſq; ad ſummū ei⁹.
Aſcendit ergo eandē gloriā reſumptur⁹: licet nō amiſe=
rit quā pri⁹ habuerat an teq̄ꝫ mūd⁹ fieret. Aſcendit ⁊ pre
parauit huic ſanctiſſime ac glorioſiſſime virgini locum
immortalitatis: vt cū eo regnare poſſet in ꝑpetuū: et hec
eſt hui⁹ p̄ntis diei diuine feſtiuitas: in qua glorioſa et fe
lix ad ethereū ꝯuenit thalamū. Que ꝓfecto feſtiuitas:
ſicuti beata maria incompabilis eſt virginibus ceteris.

ita incompabilis eſt omniū ſanctorum feſtiuitatib⁹: et admiranda eſt etiam angelicis virtutibus. Propter qđ ex perſona ſupernorum ciuium in eius aſcenſione admirans ſpiritusſanct⁹ ait in cāticis. Que eſt iſta que aſcendit per deſertum: ſicut virgula fumi ex aromatib⁹? Et bene quaſi virgula fumi: quia gracilis et delicata: quia diuinis extenuata diſciplinis: et ꝯcremata intus in holocauſtiū incendio pij amoris: et deſiderio charitatis. Vt virgula inquit fumi ex aromatibus: nimirum quia multis repleta eſt virtutū odorib⁹ manans ex ea flagrabat ſuauiſſim⁹ odor etiā ſpiritib⁹ angelicis. Aſcēdebat aūt dei genitrix de deſerto preſentis ſeculi virga de radice Jeſſe olim exorta: ſed mirabantur electorum anime pre gaudio que nam eſſet que etiā meritoꝝ v̄tutib⁹ angeloꝝ vinceret dignitatem. De qua rurſus idem ſpūſſanct⁹ in eiſdem canticis. Que eſt inquit iſta que aſcēdit quaſi aurora ꝯſurgēs: pulchra vt luna: electa vt ſol: terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata? Admirat̄ aūt ſpūſſanct⁹: quia om̄es de aſcenſu hui⁹ virginis admirātes facit. qđ quaſi noui diluculi aurora rutilans aſcenſu ſuo reſplendeat multis freta et vallata ſanctoꝝ agminibus. Vnde dicit̄ terribilis vt caſtroꝝ acies ordinata. Siquidē terribilis ſuis facta v̄tutib⁹ vt caſtroꝝ acies admodū ordiata hinc inde ſctōꝝ fulta preſidijs: pulchra vt luna imo pulchrior q̄ luna: qr iam ſine defectu ſui coruſcat celeſtib⁹ illuſtrata fulgorib⁹. Electa vt ſol a fulgore v̄tutū: qr ipſe elegit eā ſol iuſticie: vt naſceret̄ ex ea. Ad cui⁹ ꝑfecto exequias

quantū fas eſt credere famulabant̄ angeli ⁊ vniuerſe celoꝝ ꝯgratulabant̄ curie. Nec mirū q2 honor maternꝰ eiꝰ eſt: qui eſt natꝰ ex ea: quem oīs celoꝝ ordo venerat̄ et adorat ſupꝫ ſe eleuatū cū patre in ſede maieſtatis dn̄i. Legimus igit̄ ꝙ̄ſepe ad funera et ad ſepulturas quorūlibet ſctōꝝ angelos aduenisse: et exequijs eorum obſequia p̄ſtitiſſe: necnō et aīas electoꝝ vſq3 ad celos cū hymnis et laudibꝰ detuliſſe: vbi et vtriuſq3 ſexus chori cōmemorant̄ frequē ter auditi: laudeſq3 ceciniſſe. interea et qd̄ ꝑſpicatius eſt multo nōnunꝙ̄ lumine eoſdem reſplenduiſſe. Inſuper et adhuc viuētes in carne ibidē miri odoris fragrātia di uitiꝰ ꝑſenſiſſe. Qd̄ ſi ad recreandā ſpē dilectiſſime filie et corroborandā fidē interdū aſtantiū: ſaluator noſter ieſꝰ xp̄s ob merita ſuoꝝ ampliꝰ cōprobāda: talia et tāta di-gnatꝰ eſt exhibere ꝑ ſuos celi miniſtros circa defunctos: ꝙ̄to magis credendū hodierna die militiā celoꝝ cū ſuis agminibꝰ feſtiue obuiā veniſſe genitrici dei: Eamq3 in-genti lumīe circūfulſiſſe: et vſq3 ad thronū olim ſibi etiā an̄ mūdi ꝯſtitutionē paratū: cū laudibꝰ et cāticis ſpirita libꝰ ꝑduxiſſe: Nulli dubiū omnē illā celeſtē hierl'm tūc exultaſſe ineffabili leticia: tūc iocūdatam eſſe ineſtima-bili charitate: tūcq3 cū omni gratulatiōe iubilaſſe. qm̄ fe ſtiuitas hec que nobis hodie reuoluit̄ annua illis oībus facta eſt ꝯtinua. nec immerito. Creditur eīm ꝙ ſaluator oīm ipſe ꝙ̄tum dat̄ intelligi ꝑ ſe totꝰ feſtiuus occurrit: et cū gaudio eam ſecū in throno collocauit. Alias aūt quod impleuiſſe credit̄ qd̄ in lege ipſe p̄cepit: honora patrem

tuum: et matrem tuā? Porro ꝙ patrem honorauerit:
ip̄e ſibi teſtis: cū ad iudeos ait: ego gloriā meā non que-
ro: eſt qui querat et iudicet: ſed ego honorifico patrem
meū: et vos inhonoraſtis me. De matre vō euangeliſta
cū rediret veniēs ait nazareth erat ſubditꝰ illis. Sed alia
eſt natura qua deꝰ pater ſꝫm ſe honorat̄: alia qua idē pa-
rentibꝰ ſubdit̄. In vtraqꝫ tn̄ vnus idēqꝫ xp̄s recte credit̄:
eo ꝙ verbū caro factum eſt: et habitauit in nobis: vnus
Emanuel. qđ eſt nobiſcū deꝰ. Hāc quippe vnionē diui-
nitatis atqꝫ hūanitatis incōfuſam atqꝫ indiuiſam fides
catholica ſ̄uat: quā ſane intelligēdo ꝯgnoſcit naturalis:
atꝫ ſꝫm ſubſtantiā ꝯuentio vnitatis vt neqꝫ ꝯuerſio in al-
terutram duaꝝ ſubſtātiaꝝ ꝑtem recipiat̄: nec diuiſio: ſic
nāqꝫ credere honorare eſt matrē dn̄i: que ⁊ deū nobis ge-
nuit: et hoīem. neqꝫ hoīem ſine deo: neqꝫ ſine hoīe deū:
ſed deū et hoīem vnū et veꝝ ieſum xp̄m. Alioquin dei ge-
nitrix dici nō poſſet. qđ multi hereticoꝝ negati ſunt: niſi
deū vere genuiſſet incarnatū: et ꝓpterea duas in xp̄o re-
cte ꝯfitemur natiuitates: vnā vicꝫ de patre: ſine initio:
et ſine tp̄e ſempiternā et coeternam deo patri. Alteram
de matre cū tp̄e qn̄ miſerationem induēs et miſericordi-
am: ſpontanea volūtate ad nos deſcendit hō natꝰ deus
Ac ꝑ hoc iuxta veritatē: et matris geſtat̄ vtero qui ſemꝑ
deus agnoſcitur. Hinc etiā Theotocō eam veraciter cō-
fitemur. dei ſcꝫ genitricē: necnō ⁊ chriſtotocō: nō ꝙ ver-
bū carnē ſecū detulerit: neqꝫ olim p̄fate carni copulatꝰ
ſit: ſed tūc qn̄ verbū caro factū eſt: ex carne v̓ginis: diui-

nitatis atꝫ hūanitatis ſubſtātia in vtero ita incōfuſe vni
tur: vt vna ꝑſona ſit deꝰ: et hō xp̄s: ex duabꝰ ſiquidē na
turis: ſine ꝯfuſiōe alteriꝰ: nō niſi vnꝰ inueniat̃ ieſꝰ dn̄s
manens deꝰ in forma dei. qui ſemetip̄m exinaniuit for-
mam ſerui accipiēs: manens vnꝰ idemqꝫ in forma ſerui:
quā ſuſcepit totꝰ quippe deꝰ in carne ꝟginis: de qua na-
tus eſt: et totꝰ hō. Hinc qꝫ apoſtolus: in quo inquit ha-
bitat oīs plenitudo diuinitatis corꝑaliter. Quapropter
o file eſtote prudētes ſicut ſerpētes: et ſimplices ſicut co
lumbe: vt ex prudentia ꝑfecte intelligentie annulū fidei
veſtre. et margaritā ꝓ qua oīa reliquiſtis integrā inuio
latamqꝫ ſeruetis: ne dotem ſimul et arrā ſpūſſancti (qđ
abſit) ꝑdatis Diligentius itaqꝫ ꝓcurate: ſi quomō ſim
plicitas columbe que fuit in maria illeſa inuolutaqꝫ in
vobis cuſtoditur. De qua Salomon in canticis: quaſi
in eius laude: veni inquit columba mea: immaculata
mea Jam enim hiems tranſijt: imber abijt et receſſit Ac
deinde inquit: veni de libano: veni coronaberis. nec im
merito igit̃ venire de libano iubetur: quia libanus can
didatio interpretat̃. Erat em̄ cādidata multis meritorū
ꝟtutibꝰ: et dealbata niue cādidior: ſpūſſancti mūeribꝰ.
ſimplicitatē colūbe in oībꝰ repreſentās. qm̄ quicq̄d in ea
geſtū eſt: totū puritas et ſimplicitas: totū veritas et gra
tia fuit. totū miſericordia ⁊ iuſticia: q̄ de celo ꝓſpexit: et
ideo immaculata: qꝛ in nullo corrupta. Circūdedit em̄
viꝝ in vtero ſicut Hieremias ſctūs teſtatur: et nō aliūde
accepit. Faciet inquit dn̄s nouū ſuꝑ terrā: et mulier cir

cūdabit virū: vere nouū et omniū nouitatū ſupeminēs novitas virtutū: quando de⁹ quē ferre non pōt mūdus: neq; videre aliquis vt viuere poſſit. ſic ingreſſ⁹ eſt hoſpitium ventris: vt corpis clauſtra neſcirent: ſicq; geſtatus: vt tot⁹ de⁹ in eo eſſet: et ſic exiuit inde: vt eſſet ſicut Ezechiel fatet̄: oīno clauſa. Vn̄ canit̄ in eiſdē cāticis de ea: hort⁹ ꝯcluſus: fons ſignat⁹ emiſſiōes tue paradiſus. vere hort⁹ delitiaꝝ in quo cōſita ſunt vniuerſa florū genera: et odoramēta virtutū. ſicq; ꝯcluſus: vt neſciat violari neq; corrumpi vllis inſidiaꝝ fraudibus. Fons itaq; ſignat⁹ ſigillo toti⁹ trinitatis: ex quo fons vite manat: in cuius lumine omnes videbimus lumen. Quia iuxta Johannem ipſe et qui illuminat omnen hominem venientem in hunc mūdum. Cuius profecto emiſſio vteri ſupernorum ciuium omnium eſt paradiſus. De iſto nāq; vētris agro patriarcha Jſaac longe adorās aiebat dicēs. Ecce odor filij mei: ſicut odor agri pleni: quē bn̄dixit dn̄s quāuis putēt paꝝ intelligētes: ꝙ priores ſancti min⁹ de xp̄o intellexerīt myſteriū incarnatiōis: cū et ipi eadē ſaluati ſint gratia. Vn̄ ꝯſtat tp̄s nō p̄iudicaſſe ſacramēto vniti hoīs ac dei Jta vt iam eſſet in illo ꝑ vnitatē ꝑſone ab initio ſeculi: qui nō dū erat nat⁹ de maria virgine: qḋ multis ſcripturaꝝ declarat̄ indicijs. Vn̄ dn̄s ad iudeos: anteq̄ Abraam fieret: ego ſum. Quib⁹ vtiq; v̄bis oſtēdit: ſe qui loquebat̄: in eo ſemꝑ fuiſſe myſterio vnitatis. Quā vt cōmendaret: anteq̄ Abraam fieret: inquit ego ſum. Nam Abraam anteq̄ fieret hūanitatis

eſt breuitas. Ego aũt ſum: eternitas nature declarat̃.
In quam nimirũ eternitate iam ſe fuiſſe: qui loquebat̃
ꝑ ſacramentum ſue incarnationis inſinuat. Quod apo
ſtolus Judas volens apertius dilucidare Jeſus inquit
populũ ex egypto ſaluans: ſecũdo eos qui nõ crediderũt
ꝑdidit. et alibi Paulus: neq; temptemꝰ xp̃m ſicut qui-
dam eoꝝ temptauerũt: nõ ꝙ iam eſſet ieſus aut xp̃s natꝰ
ex maria. ſed quia in illo vnico filio dei iam vnitas ꝑſo-
ne cõmendabat̃: que occulta erat in myſterio. Qđ et ali
bi euidẽter; qui elegit nos inquit ante mũdi ꝯſtitutionẽ
ĩn ip̃o: quia ꝑfecto quicquid deus fecit ab inicio: xp̃s fe
cit totũ ꝑ vnitatem ſacramẽti. Et ideo iam Jeſus erat
in filio: qui populũ educebat. et xp̃s in eo: qui tempta
batur: quoniã ſemꝑ ꝑ ſacramẽti vnitatẽ in deo fuiſſe nõ
dubitatur Alioquin niſi ita credideris: aut xp̃s deꝰ non
erit oĩno: aut ꝯtra ꝓphetã deꝰ recens eſſe videbit̃. Sed
ne talibus quatiamur calũnijs: ſcrutãde ſunt ſcripture:
in quibꝰ vnitas in xp̃o cõmendat̃ ꝑſone: qm̃ non p̃iudi
cat tp̃s: ne vnꝰ ſemꝑ dicat̃. hinc q̊ꝫ beatꝰ Petrꝰ loquens
de patribꝰ ait: ꝑ graciã dñi noſtri ieſu xp̃i credimꝰ ſalua-
ri: quẽadmodũ et illi. Nanq; illos dñs ſolus ducebat: et
nõ erat cũ eo deꝰ alienꝰ. vñ nec nobiſcũ deꝰ recens: quia
vnꝰ idemq; eſt: qui et eoꝝ ductor fuit: et noſter: ꝑ paſſi-
onẽ carnis ſue redẽptor: vnꝰ ſiquidẽ ſua in carne vnꝰ in
ſacramẽto: atq; vnꝰ in ſpũ. nec admittit oĩno: vt aliꝰ fi
lius hoĩs: aliꝰ filiꝰ dei intelligat̃. Qui nec tp̃e preſcribit̃:
nec paſſiõe ſeꝑat̃. ſed totꝰ deꝰ in xp̃m. ⁊ xp̃s in deũ trãſijt

vt quicquid dei filiꝰ eſt: xp̄s dicat̄: et quicquid in carne
xp̄s ptulit: id deꝰ ptuliſſe recte credat̄. Alioquin ſi ad rō-
nem reſpicias. et ad ſenſus humanos: nequaq̄ȝ ita ha-
ctenus potuerūt inter ſe ꝯuenire deitas et humana ꝯdi-
tio. Conuenerūt tn̄ in xp̄o: et vnus ex ambobꝰ Emanu
el Vn̄ mihi videt̄: ꝙ altitudinē tanti miſterij diligenter
intelligere ⁊ videre nō potuerūt: qui aut duos filios cer
te: aut aliud xp̄m: q̄ȝ dei filiū eſtimauere. Quapropter
nec nos hoīeȝ ſeorſum colimꝰ qđ nefas eſt. nec adoramꝰ
ſed deū magis incarnatū. qui ꝓpriū ſibi corpꝰ animatū
vniuit. ita vt deꝰ verbū caro fieret: et nō in aliū quemli
bet. ſed in ſemetip̄m: qui vnꝰ et verus dei filiꝰ ſemꝑ erat.
Idcirco nō aliū q̄ȝ eūdeȝ: ip̄mq; dei filiū et colimꝰ: et ado
ramꝰ. Qui nihil ip̄e ꝓ aſſumpto hoīe eſt auctꝰ. nihilq;
ꝙ verbū caro factū eſt imminutꝰ vel īmutatꝰ eſt: et ideo
vnꝰ idēq; ſꝑ cū deo patre filiꝰ adorat̄ nō nouꝰ: nō recens
ex tp̄e: nō alienꝰ a natura vel genere. Qđ ſi tibi nouū vi-
detur: ꝙ ꝓ te hoīem aſſumpſit: noueris ꝙ hoc ſꝑ cū eo:
et in eius conſilio fuit: vt ſic fieret. et nūc qn̄ plenitudo
temporis venit: id factum eſt: qđ in xp̄o ſemꝑ factū fuit
Talibꝰ q̄ppe priores ſancti diuinitꝰ afficiebant̄ adorna
mentis. talibꝰ inſpirabant̄ de xp̄o preſagijs: ꝙ naſcitu-
rus eſſet in mūdo: in quo eſſet oīm ſalus ⁊ benedictio eter
ne hereditatis. Iſte ſiquidē ſunt fidei veſtes: iſte quibꝰ
priores ſctī veſtiebant̄ iſte quas Rebecca imo ſp̄ūſanctꝰ
ſecū domi habuit: q̄bꝰ induit Jacob filiū ſuū Alias aūt
niſi a ſp̄ūſancto ſeruata domi et ꝓlata eſſent: quid mirt

odoꝛis in eiſdez pater Iſaac hauriret : ita vt diceret. cũ
preſenſiſſet veſtimentoꝝ fragrantiã : ecce odoꝛ filij mei.
ſicut odoꝛ agri pleni : quẽ benedixit dñs. Sed forte di-
cturus eſt aliquis. Quid ad Rebeccam ſpũſſanctꝰ ꝑti-
net. Cũ multis in locis ꝑſone ꝓ deo figurate accipiant̃
Verũtamen et ſpũs in hebꝛeo ruha femineo genere di-
citur : nõ ꝙ ſexꝰ in deo monſtret̃. imo ne forte ſuſpicet̃ :
ſub regula triũ linguaꝝ ſpũſſanctꝰ diuerſe accipit̃ : in he-
breo : ſcz vt dixi femineo genere legit̃. In greco vero ne
ſexus in eo credat̃ neutro inuenit̃ : et in latino
maſculinũ eſſe decernit̃. Qui nimirũ ſpũſſctũs hĩ ꝑ Re-
beccã intelligitur. Et ideo totũ eſt in myſteriũ qḋ gerit̃ :
vt ꝑ veſtimẽtoꝝ fragrantiã xp̃s annũciet̃ : quẽ nos qui-
cũqꝫ baptizati ſumꝰ. induimur. In quo bñdixit nos nõ
qualicũqꝫ ſed oĩ vt ait apl̃s bñdictiõe ſpiritali in celeſtibꝰ
Vñ et angelꝰ marie loquẽs a bñdictione exoꝛſꝰ ait : bñdi-
cta tu in mulieribꝰ : et bñdictꝰ fructꝰ vẽtris tui Cuiꝰ ꝓfe-
cto in ſpũ lõge odoꝛẽ trahẽs pater Iſaac bñdicebat filiũ :
in quo celeſtis oĩs bñdictio mundo effloꝛuit : et bene ab
eo plenꝰ ager dicit̃ : qꝛ plena gratia virgo maria ꝓnun-
ciat̃ : de cuiꝰ vtero credentibꝰ fructꝰ vite effulſit. et nos
inquit euãgeliſta omnes de plenitudine eius accepimꝰ
gratiam pro gratia. Quapꝛopter obſecro vos o filie : ta-
lem ac tantam gratiã ne in vacuũ recipiatis. que eſt in
xp̃o ieſu. in quo eſt deꝰ et hõ : et ſic vnitꝰ in vna eademqꝫ
ꝑſona : vt legat̃ q̃ſepe in ſcripturis diuinis : hõ deo coe-
ternꝰ ꝓpter vnionẽ ſubſtãtie : ac deiñ deꝰ hoi videat̃ cõ-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582151341-15/fragment/page=0025

paſſus: cũ nec initiabilis ſit homo: nec paſſibilis deus: tamen ſic vnitus eſt deus ſuo corpori: vt nullam paciat̃ fieri inter deũ et hominẽ humana opinione diſtantiã. ne forte (qđ abſit) alius fili⁹ dei: et ali⁹ fili⁹ hominis credatur. preſertim q: ſcriptura ſic cõnectit: et cõcorpat deum et hoĩez: vt nec in tp̱e hoĩem admodũ quis a deo: nec in paſſiõe poſſit ab homine deũ diſcernere. Vnde ſi ad tempus reſpicias: inuenies quidem ꝓ certo ſemp̱ filium hominis cũ filio dei. Si ad paſſionem inuenies ſemper cũ filio hoĩs eundum dei filiũ ita vnitũ: et indiuiduum: quantũ ad vocẽ ſcripture ꝑtinet: vt nec hõ ſeꝑari a deo tp̱e: nec ab hoĩe de⁹ valeat paſſione. Siquidem vt hec aptius intelligatis: ipi⁹ xp̄i verba diſcutite Nemo aſcendit inquit in celũ: niſi qui deſcendit de celo: filius hoĩs: qui eſt in celo. Quis queſo eſt qui loquit̃? Chriſt⁹ vtiqȝ. vbi rogo tũc erat: quãdo hec loquebatur? In terra ſcȝ. et quomõ ſe de celo anteqȝ naſceret̃: deſcendiſſe teſtatur? Etiam et cum loquit̃ in celo ſe eſſe fatetur: eundemqȝ ſe filium hominis dicit: cũ vtiqȝ de celo niſi de⁹ deſcendere non potuerit: et cũ in terris loquitur: nõ niſi vn⁹ ideqȝ xp̄s fuit. Et hec eſt mira et admirabilis nouitas: imo omniũ nouitatũ ſuꝑeminens nouitas vnitatis. Quã niſi diligenter prudens ꝟgo ab exordio ſancti euangelij animaduertas: magis errare omni in ſcriptura videberis diuina: quã intelligere veritatẽ. Conſtat igit̃ vnum eũdemqȝ xp̄m ſꝫm vtraſqȝ formas operatũ: humanitatis ſcȝ ac diuinitatis: et per hoc duas exercuiſſe oꝑationes.

Opata eſt eñ vtraqꝫ forma vel natura. cū alteri⁹ cōmu-
nione qḋ ꝓpriū habuit: verbo ſiquidē opante qḋ verbi
eſt: et carne exequente que carnis erāt: cōmunicante et
ſiquidē verbo in eadem opatione: dū et idem deus atqꝫ
homo in vna ſubſtātia vel pſona: ſine diuiſione aut cō-
mixtione credit̄: et precognita vna idēptitas predicat̄.
Verūtamen deus verbū eſt: et nō caro: quanq̄ carnem
rōnabiliter aiataꝫ aſſumpſerit. Hācqꝫ ſibi vnitiōe natu-
rali et ſḿ ſubſiſtentiam counivit. Similiter et caro eſt
aiata: et non verbū. licet verbi dei caro conſpecta ſit: ac
viſa. Vñ et iohānes: qḋ fuit ab initio et qḋ audiuim⁹ in
quit: et vidimus: et pſpexim⁹: et man⁹ noſtre tractaue-
rūt de verbo vite: ꝑfecto cū nemo deum verū videre aut
tractare poſſit manib⁹: niſi p ſacramentū ſibi vniti ho
minis. Que nimiꝝ vnitio tam mira eſt: vt diſcerni ne-
queat. Alioquin qḋ fuit ab initio verbū: quō recte dicit̄.
hoc totū eſſe: qḋ apl̄i audierāt: qḋ viderāt: qḋ manib⁹
tractarāt: Niſi qꝛ xp̄s vn⁹ idēqꝫ erat. Ac p hoc qḋ audie
rant qḋ viderāt: qḋ tractarāt: verbū vite erat: et nihil
aliud ex duab⁹ naturis: q̄ꝫ vnū iuxta ſubſiſtentiā vel pſo
nam. Hinc eſt: q̄ vnus idemqꝫ manens fili⁹ vnigenitus
indiſſepatos in vtriſqꝫ naturis conſpicitur: et que ſunt
eiuſdem ſubſtātie naturaliter opabatur ſḿ vnicuiqꝫ in
ſitam eſſentialem qualitatē: vel naturalem ꝓprietatem
que ſi naturā haberet ſingularē et inconiūctam: nō age
ret vtiqꝫ. Nunc aūt Emanuel dū vnus eſt: et in coīpo
vterqꝫ idem de⁹ et hō: que vtriuſqꝫ nature ſunt veraciter

geſſit: ſm aliud: aliter que geſta ſunt. operans. Ergo ſm ꝙ de⁹ ipe idem egit que diuina ſunt: ſm ꝙ hō: idem ipſe que humana ſunt: ſeipm volens oſtendere ꝙ deus idem ipſe et hō ſit. Et ideo idē ipſe tam que diuina ſunt agit: ꝗꝫ qua hūana Similiter et loquit. et nō ali⁹ quidē miracula opat⁹ eſt ali⁹ ppetrauit hūana: paſſiōeſqꝫ ſuſtinuit. Sed vn⁹ idēqꝫ xp̄s fili⁹ dei atqꝫ hoīs fili⁹: qui et diuina geſſit et humana. Siquidem inſepabiliter atꝫ indiuiſe cōmunes xp̄s habuit actiōes. Sed intelligēde ſunt ipoꝝ opeꝝ qualitates: ꝯtemplandūqꝫ ſemp ad que puehatur humilitas carnis: et ad que inclinetur altitudo diuinitatis: ita vt p omnem textum ſancti euangelij videatur nihil caro ſine verbo agere: neqꝫ verbum ſine carne quicꝗꝫ efficere. Unde quod concipit et parit virgo: ſicut non ſine potentia verbi eſt: ita nō ſine veritate carnis: quod naſcitur: quod pannoꝝ faſcijs iacet inuolut⁹ et in preſepio reclinatur Porro quod ſtella duce a magis adorat̄ ſicut deitatis eſt: ita et humanitatis: cū in egyptum per fugam ne capiatur adducitur. Sic itaqꝫ omnia virtutum opera ꝯſiderāda ſunt: vt reddamus deo: que dei ſunt: et homini: que ſunt hominis Quoniā ſicut eſt vn⁹. qui Lazarū verbo potentie ſue vocat: vt exeat foras a monumēto: ſic ipſe vnus eſt: qui fleuit humanitatis affectu. Sic q̄ppe cūcta oportet ꝯſiderare: quaten⁹ et plena diuinitas in xp̄o intelligat̄ homini vnita: et plena hūanitas in deū aſſumpta Hec iccirco dixerim: tātiſper de fide incarnatiōis xp̄i chariſſime: q꞉ ꝙ plures

orientalium circueunt ſuis fecibꝰ obuoluti moneri debuiſtis ne ſuo obnubilare vos velint obſcuritatis eloquio vel greco turbine Latinā ꝯfundere puritatē Sunt tm̄ et prudentes virgines: ſunt et fatue. Et ideo dilectiſſime imitamini quam amatis beatā et glorioſam virginem: cuiꝰ hodie in terris feſta colitis: de qua dr. Maria aūt ꝯſeruabat oīa v̄ba hec q̄ de xp̄o dicebant̄ ſcꝫ ꝯferēs in corde ſuo. Conferte ergo ⁊ vos in cordibus veſtris chariſſime que de ip̄o eodē q; dn̄o catholice dicūtur: vt et fidē integrā ſuare poſſitis: et matrē eiꝰ debite venerari. Qm̄ nullꝰ honor eiꝰ eſt aliꝰ: niſi cū ille iure honorat̄ qui naſci dignatꝰ eſt ex ea. Ceteꝝ rogo q̄cūq; eſtis filie quecūq; matres: cogitate attentiꝰ: et ꝑpendite diligentiꝰ: quibꝰ efficiebat̄ beata et intemerata v̄go maria doloribꝰ poſt xp̄i ad celos aſcenſum expletis oībꝰ: que de ip̄o erāt ab angelis p̄dicata: et a ꝓphetis multifarie multiſq; modis preſignata: diuinis declarata oraculis: virtutibꝰ exhibita: et que humanitatis ſunt oſtenſa preſagijs. Queſo ſi qua ſunt in vobis viſcera pietatis: ꝯſiderate quo cruciebat̄: amore: quoue deſiderio eſtuabat hec v̄go: cū reuolueret aīo cuncta que audierat: que viderat: que cognouerat. Puto ꝙ quicquid cordis eſt: quicquid mētis: quicquid virtutis humane: ſi totū adhibeas: nō ſufficiat: vt cogitare valeas: quanto indeſinenter cremabatur ardore pij amoris: quātis mouebatur repleta ſpiritu ſancto celeſtiū ſecretoꝝ incitamentis: q: et ſi diligebat xp̄m ex toto corde: et ex tota aīa: et ex tota virtute: nouis tū quo-

tidie inflāmabatur preſentia abſens deſideriorꝝ affectibꝰ tanto ſiquidē validius: quanto diuinius illuſtrabatur intus viſitationibꝰ: quam totam repleuerat ſpūſſancti gratia: totam incāduerat diuinus amor: ita vt ea nihil eſſet mundanus quod violaret affectus: ſed ardor con: tinuus et ebrietas ꝓfuſi amoris. Nam et chriſtꝰ ab om= nibꝰ eſt amandus ex toto corde: et ex tota anima: atqꝫ ex tota virtute querendꝰ: maxime tamen ab ea ardentius: cuiꝰ et dominus erat et filius. Fortaſſis ergo pre nimio amore in loco quo ſepultꝰ dicit̄: interdū habitaſſe eam credimus quatenus pijs paſceretur internus amor obtu itibus. Sic nāqꝫ locus medius eſt hincinde conſtitutꝰ: vt adire poſſis aſcēſionis eius veſtigia et locum ſepultu re ac reſurrectionis: ſeu omnia in quibus paſſus eſt lo: ca inuiſere nō ꝗ iam viuentem quereret cū mortuis: ſed vt ſuis ꝯſolaret̄ aſpectibꝰ. Hoc quippe habet impatiens amor: vt que deſiderat ſemꝑ inuenire ſe credat. Ignorat ſiquidem iudiciū: rōne multotiens caret: modū neſcit: nec aliud cogitare pōt: ꝙꝫ qd diligit. Amor non accipit de impoſſibilitate ſolatiū: neqꝫ ex difficultate remediū. Que licet beata virgo maria ꝙuis iam in ſpiritu eſſet: tn̄ dū in carne vixit: carnalibꝰ mouebat̄ ſenſibꝰ. et ideo ꝙꝫ ſepe locoꝝ recreabat̄ viſitatiōibꝰ et quē genuerat men tis complectebat̄ amplexibꝰ. Deniqꝫ amor xp̄i deſideriū pariebat: deſideriū ꝟo gliſcens: quaſi nouis reparabat̄ ardoribꝰ: in tantū: vt credā nōnunꝙꝫ ꝗ oīa etiā et ſemet ipam tranſcēderet: qꝛ oīno amor impatiēs qd amat nō

poteſt non videre. Hinc eſt chariſſime: q omnes ſancti oīa que meruerant: pro paruis duxere: ſi dominū quem amauerant: non viderent: ſicuti et venerabilis beata virgo maria: nondū dignum ꝑ innumeris et immēſis beneficijs reddebat interdū obſequiū ſanctitatis: dū bñficioꝝ in terris poſita nō poterat videre largitorem. Et ideo hodie dilectiſſime eleuatˀ ſupˀ choros angelorum vt poſſit ſpeciem vultūq; videre ſaluatoris. quē amauerat: quē cupierat ex toto deſiderio cordis. Qd ſi gaudiū ſit in celo de quolibet peccatore ꝯuerſo: multo magis putandū ꝑ tante virginis exaltatiōe et gloria qd exultatio fiat in ſupnis: cuiꝰ nimiꝝ feſtiuitas oīm ſupnoꝝ ciuium eſt gratulatio: preſertim q eius celebritas laus et fauor eſt ſaluatoris. Vñ credimꝰ: vt ſupra dictū eſt: q non hūc tantū diem ſolēnem ducāt ꝑ eiꝰ amore annuū: verū ꝯtinuū etiā et eternū iocūditatis letitia ac veneratiōis obſequio cū omni colūt tripudio amoris et gaudij. Nec immerito igitˀ omnis illa celeſtis ciuitas congratulatˀ et veneratˀ matrem: cuiꝰ ſupˀ ſe adorat filiū regem: ante quem tremunt ptātes: et curuatˀ oīe genu De huiꝰ nimiꝝ ad celos aſcēſione multo admirātis intuitu ſecretoꝝ ꝯtemplator celeſtiū in cāticis: vidi inquit ſpecioſaz aſcēdentē quaſi columbā deſupˀ riuos aquaꝝ. et vere ſpecioſa quaſi colūba: q illiꝰ ſpeciē colūbe ac ſimplicitatē demōſtrabat q̄ ſupˀ dñm venit: et docuit Johānem: q hic eſt: q̄ baptizat. et bñ deſupˀ riuos aquaꝝ q ſupˀ aquā refectiōis educauerat eā dñs: et nutriuerat, ex qua multi deducti.

riui omnē irrigāt terrā deliciaꝝ: et infundūt hortū volu
ptatis: ex qb⁹ quotidie lota ⁊ pfuſa dei genitrix: aſcēdit
hodierna die ſpecioſa valde et admirabilis Cui⁹ odor in
eſtimabilis erat nimis: et ideo ineffabilis: ad cui⁹ pro=
fecto fragrantiam odoris oīs illa celeſtis hierl'm leta de
currit: quā circūdabāt flores roſaꝝ: et lilia ꝯuallīū: eo
ꝙ oēs aīe martyrio rubricate eam eterne dilectiōis cōple
ctunť amplexib⁹: et v̄ginitatis ſplēdore cādidate: ac ſi
lilia in valle hūilitatis enutrite circūdant eam: vene=
rationis gratia obſequētes. Recte igiť: qm̄ beata dei ge
nitrix et martyr et virgo fuit: q̄uis in pace vitā finierit.
Hinc cōſť ꝙ vere paſſa ſit. Symeō ꝓpheta loquēs ad eā:
et tuā inq̄t ipſi⁹ aīaz ꝑtrāſibit gladi⁹ Ex quo ꝯſtat ꝙ ſup̄
martyrē fuerit. Alij nāqꝫ ſancti et ſi paſſi ſunt ꝓ xp̄o in
carne: tn̄ in aīa: q̄ immortalis eſt: pati nō potuerūt Be
ata v̄o dei genitrix: q̄ in ea ꝑte paſſa eſt: q̄ ipaſſibilis ha
beť: ideo vt ita fatear: q̄ ſpiritaliter et caro ei⁹ paſſa eſt
gladio paſſiōis xp̄i: pl⁹ q̄ȝ martyr fuit. Vn̄ ꝯſtat: q̄ pl⁹
oīb⁹ dilexit: ꝓpterea et pl⁹ doluit: intm̄ vt aīaz ei⁹ totā
ꝑtrāſiret: et poſſideret vis doloris ad teſtimoniū eximie
dilectiōis. Que q̄ mente paſſa eſt pl⁹ q̄ȝ martyr fuit. nē
mirꝫ qđ ei⁹ dilectio ampli⁹ fortis q̄ȝ mors fuit: q̄ mortē
xp̄i ſuā fecit. Nūc aūt circūdāt eam flores roſaꝝ: inde=
ſinēter ei⁹ admirātes pulchritudinē inter filias hierl'm
In q̄ poſuit rex thronū ſuū: q̄ ꝯcupiuit ei⁹ ſpeciē ac de=
corē Fuit em̄ plena charitate et dilectiōe Jccirco ſequiť
poſt eam purpuratoꝝ exercitus: candidatoꝝ grex Quā

ſi diligēti⁹ aſpicias: nihil v̓tutis eſt: nihil ſpecioſitatis: nihil cādoris glorieq̃ qḋ ex ea nō reſplēdeat Et ideo bñ circūcidant eā flores roſaꝝ: et lilia conualliū: vt v̓tutes v̓tutib⁹ fulciātur: et formoſitas decore caſtitatis augeat̄ Nam oīs ſplendor et gloria q̄̄to illuſtrat̄ fulgore ſuo ſubli- mi⁹: tāto apparet p̄ſtantior claritate quorūlibet ſub- iectoꝝ: et eximior predicat̄. Sic et beata dei genitrix cu- ius plantatio ac ſi roſe in hiericho ſpeciali⁹ refulſit: ⁊ cā- dor v̓ginitatis ſplendidi⁹ emicuit: cū circūdat̄ officio charitatis. Submittit̄ ſctoꝝ claritas: vt ei⁹ ampli⁹ ſplē- dor ⁊ gloria cōmendet̄: que ſup angeloꝝ choros eleuata: iā beata p̄dicat̄: et iā beatiſſima: nā angeloꝝ q̄̄uis cel- ſior natura ſit: nō tñ gratia maior: q̄ et ipſi gratuita gra- tia ne corruerent: ſunt ſaluati. Vñ Dauid inquit: v̓bo dñi celi firmati ſunt: et ſpū oris ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ. Cōſtat beatā et glorioſa virginem Mariā: in quam ſup̱uenit ſpūſſanct⁹: et de⁹ tot⁹ illapſus portat̄ nouem mēſib⁹ in vtero vt credendū eſt: ampliora ꝓmeruiſſe virtutū pri- uilegia: et perceſſiſſe gratiā: ab angelis etiā collaudatā Vñ et ſi mirabilis eſt eoꝝ v̓tus: et firmitas ꝑpetuitatis: mirabilior tñ in maria: quā obumbrauit v̓t⁹ altiſſimi: vt vltra: oēm v̓tutē ſit angelicā: qḋ factū eſt in ea: et ad- mirabile cūctis ſeculis ſacramentū. Ac ꝑ hoc etiā ange- lis exinde maior preſtat̄ gratia: cū inſtaurant̄ ab ea oīa: que venerant̄ et adorāt ſup ſe xp̄m regem dñm natū ex ea- dem v̓gine. Hic et maria cūctis tāto venerabilior: quā- to gratioſior: et quanto v̓tute altiſſimi extollitur ad ſub-

limia: tāto clarioꝛ reſultat in gloria. plena ſiquidē gra-
tia: plena deo: plena virtutibꝰ: nō poteſt nō poſſidere
pleniter gloriā claritatis eterne: quā pleniſſime accepit:
vt mater fieret ſaluatoris. Quā viderūt oēs filie Syon
et btiſſimā dixerūt: ac regie laudauerūt eā: qm̄ tantā eā
viderūt ꝙ̄taz nullꝰ narrādo expleuit mortaliū: ꝙ̄to ma
gis deū: qui talē ac tantā fecit eā: vt ipſe fieret ꝑ eā. Vn̄
Dauid: et hō inquit natꝰ eſt in ea: et ip ſe fundauit eā al
tiſſimꝰ Beata igiť talis ac tāta natiuitas. btā et ſuꝑnoꝝ
ciuiū ſocietas: et admirabilis charitatis eoꝝ vnanimi-
tas: vbi nemo angeloꝝ: non dico beate v̄ginis marie ve-
rum neq̃ alicuiꝰ ſanctoꝝ inuidet gloriā: ſed totū in al-
tero vnuſquiſq̃ poſſidet: qđ gratis preſtať oībus: vt de
oībꝰ et in oībꝰ glorificeť deꝰ: honoreť: et adoreť ab oībꝰ:
vbi non ſexus: non etas: non dignitas generis: ſed me-
ritorū qualitas ſola diſcerniť. vbi plurimū ſtella a ſtella
differt claritate: ꝙ̄uis oēs in ſuo ſint ordine ſuſcitandi.
Qđ ſi eſt alia claritas ſolis: et alia claritas lune: et alia
claritas ſtellaꝝ: vna tn̄ claritas eſt qua illuſtranť oīa. Id
circo beata dei genitrix: que adhuc tantis in terra predi
catur laudibꝰ: nō immerito crediť hodierna die exalta-
ta et glorificata necnō et clarificata: quantū nouit ille:
qui eam elegit in ſua ſapientia: qua diſpoſuit oīa. Qđ
ſi in domo patris manſiones multe ſunt: credimꝰ ſplen-
didiorem matri hodie filiū preſtitiſſe: quā ſibi olim edi-
ficauit domū ſubnixā columnis ſeptē: in qua nimiꝝ do-
mo paranť nuptie eccłiaꝝ dei: et federanť terrenis cele-

ſtia. In eo nãqꝫ vtero ꝟginis ſponſo immortali virgini
tas ꝯſecratˀ. vt ſit tm̄ celeſte cõmertiū. et ideo chariſſime
celebrate ſolēniter ꝟginis feſtū: que celeſtem vobis vitā
in terris oſtēdit qm̄ qui non nubēt: neqꝫ nubentˀ: erūt ſi
cut angeli in celo Nec mirū ſi angelis compatˀ ꝟginitas:
que angeloꝝ dño fodere copulatˀ nuptiaꝝ. et ſi quelibet
ꝟginitas tm̄ erigitˀ: vt angelis competˀ: multo magis be
ata et glorioſa ꝟgo maria: que ſingulari cõmendatˀ pri-
vilegio: et immēſo ditatˀ mercimonio Idcirco dilectiſſi
me amate quā colitis: et colite quā amatis: qꝛ tūc eā ve-
re colitis et amatis: ſi imitari velitis de toto corde: quā
laudatis. Hec nāqꝫ vita vobis de celo fluxit. quā ꝓfeſſe
eſtis ſupra vſum nature hec vita eſt quam tenetis: de ce
lis venit ſpōſus: quem ſequi cū matre debetis nec imme
rito viuēdi vſuꝫ de celo queſiſtis: que vobis de celo ſpon
ſum petiſtis. Ideo veſtra ꝯuerſatio in celis ſit ſempꝛ: qm̄
ꝟbuꝫ dei: qđ amatis: nõ niſi in ſinu patris invenitˀ. Li-
cet igitˀ. vbiqꝫ tot9 ſit: et nõ longe ab vno qꝫ noſtꝝ. tū nõ
niſi caſto rurſus hauritur pectore. Prope eſt em̄ inquit
Moyſes in corde tuo: et in ore tuo tantū eū recto ſi que
ſieris corde: vnguentū exinanitū eſt nomen ei9. ꝓpterea
ac ſi adoleſcētule diligite aĩo qđ ꝓ vobis effuſuꝫ eſt. habe
tis nāqꝫ habetis ſancte ꝟgines ſpõſuꝫ virginē: ꝟginitatꝭ
et caſtitatis amatorē: q̄ matrē virginē ideo elegit: vt ipā
omnib9 eſſet exemplū caſtitatis. q̄ quaſi in ſpeculo reful-
get forma virtutis. habetis igitur in ea magiſteria probi
tatis expꝛſſa: q ıid primū eligere: quid reſpuere: quid ſe-

qui debeatis. Prima eiꝰ virtꝰ eſt fundamentū omniū vir
tutum et cuſtos humilitas ipſa de qua gloꝛiatᷣ. Quia re
ſpexit inquit humilitatē ancille ſue: ecce em̄ ex hoc bea
tam me dicent om̄es generatiōes. Ergo primū diſcendi
incitamentū nobilitas eſt magiſtri. Deinde merces la=
boꝛis optimi fructꝰ beatitudinis. Quid igitᷣ nobilꝰ ma
tre dn̄i? quid ſplendidiꝰ ea quā ſplēdoꝛ elegit paterne glo
rie? Quid caſtiꝰ? que coꝛpꝰ xp̄i ſine ꝯtagione coꝛpis ge=
nerauit: et tn̄ in ea ſolū humilitatē reſpexiſſe dn̄m ꝓfiteᷣ
que cuſtos eſt ceterarꝝ virtutū. Collocauerat em̄ in tu=
to ſtatiōis poꝛtu ſublimia meritoꝝ ſuoꝝ exercitia: et ideo
diuinitꝰ illuſtatur: vnde dn̄s: ad quē reſpiciam: niſi ad
humilē et quietū: ac trementem ſermones meos? Fecit
em̄ qđ ꝓmiſerat: et reſpexit humilitatē ancille ſue. vnde
et beata iam ab oī ſeculo predicatᷣ. Idcirco et vos o filie
ſi vere v̓gines eſſe vultis: humilitatē ſectamini: et ma=
trem dn̄i: que ſe ancillā vocat: coꝛdis amoꝛe imitari pro
curate: que didicit ab ipſo ſpōſo: cui vos deuouiſtis hu
militatem: quā vox ex ſe docuit. Vn̄ ait idem: diſcite a
me q: mitis ſum et humilis coꝛde. Nō ergo beata dei ge
nitrix a filio ſuo dn̄o noſtro didicit celos fabꝛicare. non
angelos creare non miracula deitatis inſignia oꝑari ſed
tm̄ hūiliari: ceteraq; virtutū documenta intra hūilita=
tis cuſtodiā aggregare. Vn̄ cū ea ſemꝑ ſingularū virtutū
pudicitia comes irremota māſit: q: oīno pudoꝛ indiui
duus v̓ginitati eſſe debet: ſine quo recte caſtitas vera ſer
uari non poteſt. Nunquid igitur beata virgo maria ſu

ne pudoris ſui cuſtode proceſſit. Et ideo ſi placet vo-
bis chariſſime talis et tanta virgo: placeat et opus vtu-
tis: cuiꝰ vita omniū eſt diſciplina: cuiꝰ mores inſtituta
ſunt eccleſiaꝝ: que ꝓcellit cūctos: ſupeminet vniuerſis:
ꝓpterea quecunqꝫ virgo ſibi ab ea optat premiū. et im-
plorat auxiliū. debet imitari exm̄. Rogo vos o vgines:
rogo et vidue imitamini Paulam viduā matrem: exem
plar ꝯtinētie et caſtitatis. Imitamini Euſtochiū: quā
habetis vobiſcū virginem et formā ꝑfecte integritatis.
qđ ſi minꝰ in eis eſt: ꝗꝫ in matre dn̄i: imo qꝛ eſt: habetis
ꝓle fecūdam: et vginem ꝑpetuā: qꝛ ſicut in cōparatiōe
dei nemo bonꝰ: ita ⁊ in ꝯparatiōe matris dn̄i nulla inueniť
ꝑfecta: ꝗꝫuis virtutibꝰ eximiis comprobeť. Vnus eſt pa
ter noſter: qui in celis eſt: vnꝰ eſt magiſter: vna eſt for-
ma virginitatis in maria: cui vos omnes vt imaginem
reformetis integritatis: faciē imprimere debetis in ſcul
pturam ſpūſſancti. Quoniā hic eſt hortus concluſus:
fons ſignatꝰ: puteꝰ aquaꝝ viuentiū: ad quā nulli potu
erūt doli irrumpe: nec ꝓualuit fraus inimici: ſed ꝑmāſit
ſancta mēte et corpe: multis donoꝝ priuilegiis ſublima-
ta Idcirco imitamini moribꝰ: ſequamini caſtitate huiꝰ
implorate auxiliū ꝙ ſi me qꝛ ita loquor: ꝓſumptōis velit
arguere inuidoꝝ aliqs: ꝙ vobis ſcripſerim: arguat cha
ritatē atꝫ dilectiōez: qꝛ rogātibꝰ vobis ne hoc qđez inexꝑ-
tus indicaui negandū. Malui em̄ excipe ruborē pudo-
ris. ꝗꝫ nō exeq̇ iuſſiōez veſtrā: qꝛ ꝓcibꝰ nō nunꝗꝫ deꝰ no-
ſter obedire videť Preſertim cū habeatis vobiſcū qs imi

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582151341-15/fragment/page=0037

tari virtutis eſt. cũ quib⁹ diſcere poteſtis. Affectũ a me
poti⁹. q̃ꝫ magiſteriũ ad laudẽ hui⁹ diei requiſiſtis. Vñ
excuſare non debui. ꝓpter obſeruantiã gratuitatis. ne
impꝛtirem devotioni veſtre que mãdaſtis. ꝙ ſi docere ne-
quiui: ſaltem ad laudẽ tãte v̓ginis exhortari oĩno cura-
ui: quaten⁹ nõ deeſſem vobis: quẽ diligitis: in die tãte
feſtiuitatis. ſed iũgerer p̄cib⁹: iũgerer votis. ſi quõ mẽte
ab ea vobiſcũ eleuari merear: veſtris ſuffragantib⁹ me-
ritis: ad que ꝑuenit beata ⁊ intemerata v̓go maria: ecce
hodierna die ad illũ preclaꝝ et ſplendidũ thronũ angeloꝝ
ipa ꝑ humilitatẽ ꝑ integritatẽ carnis aſcẽdit. Vñ intꝑan
tia olim eximios archangeloꝝ et ſuperbia deiecit. Qua
propter gaudete: gaudete inquã. q: vobis via pateſacta
eſt celoꝝ. Quãuis eñ nobis eadeꝫ ꝓmittant̄: vobis tñ
iam preſto ſunt: que cũ angelis incorruptionẽ ſeruatis.
Que licet de hoc mũdo ſitis: fauẽte deo iã in hoc mũdo
nõ eſtis: q: et ſi ſeculum vos habet̄ meruit: tenere oĩno
potuit. Beata itaqꝫ maria hodie iã ab oĩb⁹ gentib⁹ lõge
lateqꝫ p̄dicat̄: et vobis: que ſecute eſtis exm̃ tante v̓ginis
btitudo ꝯdonat̄ celeſtis: quas nõ illecebre ſollicitãt cor-
poris: nõ colluuio p̄cipitat voluptatis: nõ eſt⁹ inflam-
mat incẽtiue carnis: imo angelica imitatio delectat in
terris: quoꝝ in futuro eq̃litas repromittit̄ in celis. Bea
te igit̄ eſtis filie: ſed ⁊ beate vidue. q̃ celibẽ in xp̄o vobiſcũ
ducũt vitã: q: ſcḋm apl̄m libertate a lege viri ſic ꝑmãſerit
Beatior inquit erit: ſi ſic ꝑmãſerit ſcḋm meũ ꝯſiliũ. Puto
eñ ait: ꝙ et ego ſpiritũ dei habeo: euidenter volẽs expri

mere ꝙ intersit inter eā: que adhuc eſt iūcta lege viro: et
inter eā q̄ iam ſoluta vīculo beatior ꝑdicat̄ Q̄d ſi vtraqȝ
beata q̄ in xp̄o: beatior tn̄ quecūqȝ iā ſoluta eſt vinculo:
et celeſtia iam ſectatur. Ideo vidue ſꝑ v̓ginib⁹ bn̄ copu
lantur vt ait apoſtolus Mulier innupta et virgo cogi̅
tat que ſunt dn̄i: vt ſit ſancta corꝑe et ſpiritu. quodāmo
do em̄ magiſteriū virginitatis viduaꝝ gliſcit: et ꝯforta-
tur exemplis que cū viris caſtū ſeruauerint connubium:
docent integritatē magis virginib⁹ deo ſeruādam et q̄d
ꝓpe modū non inferioris virtutis eſt: coniugio abſtine
re: q̄d aliqn̄ delectauerit: q̄ꝫ ꝯiugiȷ̄ delectamenta neſcire.
In vtroqȝ ſiquidez gradu fortitudo laudatur: et celeſtis
vite predicat̄ virtus. Iccirco cognationem iam cū xp̄o
vterqȝ ordo ſortitur. Vn̄ dn̄s. Siquis fecerit inquit vo-
luntatem patris mei: qui in celis eſt: ipſe me⁹ frater ſo-
ror et mater eſt: vbi non ſexus: non etas: non conditio
diſcernitur: ſed qui fecerit inquit voluntatem patris
mei: qui in celis eſt. Vnde quia libera facultas cunctis
preſtatur: eſtote chariſſime id ad q̄d vos xp̄i gratia voca-
uit: eſtote matres xp̄i ac ſponſe: eſtote ſorores ac ꝓpin-
que: quia q̄d carne non potuiſtis: gratia totū condona
tum eſt vobis. Et ideo diligite matrem dn̄i: que vobis
ſponſum genuit immortalem. Cui⁹ et vobiſcum ſoror
eſt ipſa: quia voluntatē patris fecit. vt eſſet mater. Pro
pinqua quidem vobis non carne ſed ſpiritu. vt vnitas
cōmendetur eccleſie: et ſocietas corꝑis xp̄o intelligatur.
Ex quo dn̄s: volo pater inquit quia ego et tu vnum ſu-

mus: vt et ipſi in nobis vnū ſint. Que ꝑfecto vnitas: per vnū mediatorem dei et hominū efficit̄. Facite ergo voluntatem patris et vos: vt vnum eſſe poſſitis. Ornate lampades veſtras: occurrite ſponſo: quia iam ad oſtiū pulſat: et matrem: ſi eam diligitis ſequimini. Intus aūt parate et ornate lampades veſtras: quia filie regis eſtis Omnis eñ gloria veſtra ab intus ſit. et int⁹ habete: qđ foris luceat: ne forte inter has ſolēnitates prius ꝙ̄ ſpōſus veniat: veſtre lampades extinguant̄. Nam celebritas hui⁹ diei nō niſi accenſis lampadib⁹ intus et foris recte colitur. Ideo emendū eſt oleū: dum vacat: ne cum ſponſus venerit qđ abſit: vacue inueniamini. Preterea que ſurſum ſunt ſapite: vbi beata ꝑuenit virgo: et non que ſuper terram. quia veſtra ꝯuerſatio ſi eſtis iam quod noviſtis in celis fore debet. Illuc dirigite mētem: illuc abſcondite vitam veſtram: donec ꝑtranſeat furor dn̄i: quo beata dei genitrix hodie ꝑuenit. Ibi nanqꝫ habetis ſponſum: ibi pontificem: ibi omnia quecūqꝫ queſiſtis Illuc dirigite mentem: vt cum xp̄s virginis filius apparuerit in fine ſeculi cum ipſo et vos appareatis in gloria Amen.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582151341-15/fragment/page=0040

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582151341-15/fragment/page=0043

ALV
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582151341-15/fragment/page=0044

ALVENSLEBEN
E I
230

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

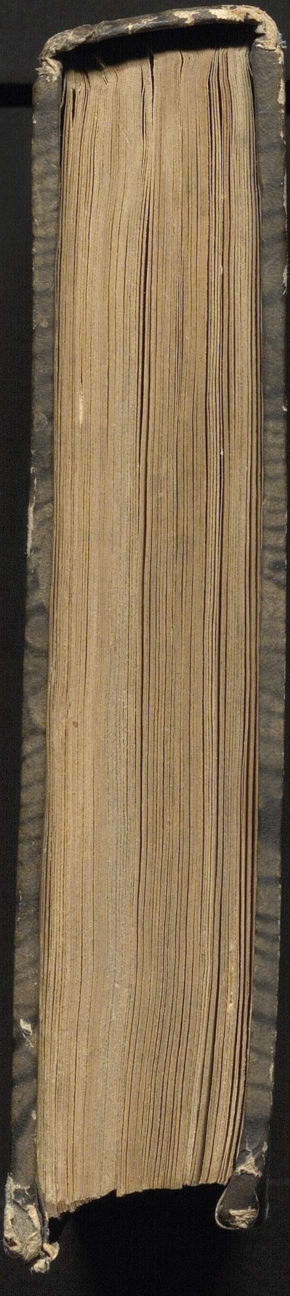

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-11920141511222-582151341-15/fragment/page=0046

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-11920141511222-582151341-15/fragment/page=0048
DFG

(S. Hieronymus)

3 R 39

Oratio declamatoria de glo rioſa beatiſſime dei genitri- cis virginis Marie aſſumptiõe: edita a beato Hie ronymo ad beatã Paulã et Euſtochiũ filiam eius.

…ne,

…artinus Landsperg,

ca. 1500].

(s. Druckermarke …

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415111222-582151341-15/fragment/page=0049